

ber, der vil fortsætte Værket, og det er neppe engang rimeligt, at Rogen vil kjøbe dem til dette Brug, da de ere uhenftgtsmæssige og forældede.

Finantsministeren: At en Deel af Maskinerne ere uhenftgtsmæssige og forældede, er jo sagt i Motiverne. Statskassen kommer imidlertid meget godt deraf, thi der gjøres ikke nogen Forskjel paa de Maskiner, som tilhøre Statskassen, hvilke ere de ældre, og de Maskiner, som Forpagteren i den lange Arrække, han har drevet Værket, selv har anskaffet og som ere de nyere; de ere alle efter deres iøvrigt noget høje Taxation — hvad der jo ogsaa er anført i Motiverne — slaaede saaledes sammen, at Statskassens Andeel bliver proportionelt med den hele Sum, der indkommer ved Salget. Altsaa seer jeg ikke, at den Omstændighed, at de Maskiner, der tilhøre Staten, ere uhenftgtsmæssige og forældede, leverer noget. Det er den ærede Rigsbagsmands Mening, at det er temmeligt ligegyldigt, om man ved Salg af disse Maskiner og Inventarier skulde faae 10,000 Daler meer eller mindre; men denne Anskuelse kan Regjeringsen ikke dele, og desuden tror jeg heller ikke, at Bygningerne lettelig ville kunne udbringes til den Bærdi, hvortil de her i Loven ere taxerede, dersom den hele Anstalt ikke længere skulde kunne bevares i Drift.

Monrad: Det forekommer mig, at dette Thing har Anledning til at paaskønne, at Regjeringen er kommen det Dunst imøde, som gjentagende Gange her er yttret om Afhændelsen af den største Deel af Værkerne paa Frederiksværk. Det forekommer mig ogsaa, efter hvad der er opløst i Lovforslaget, at være indlysende, at det er henftgtsmæssigt, at Afhændelsen ikke udsættes efter hele Værkets Realisation. Jeg synes derfor, at der er al Grund for Thinget, til ikke at lægge denne Sag, der dog ikke er af stor Betydning, nogen Hindring i Veien.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes Lovudkastets Overgang til 2den Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmigen med 57 St.

II. Sage: Jeg tillader mig at foreslaae, at der nedsættes et Udvalg bestaaende af 5 Medlemmer, valgte her i Salen, for nærmere at undersøge denne Sag.

Da intet andet Forslag fremkom, fattes Ovenstaaende under Afstemning, og vedtoges mod 38 Stemmer med 19 St.

Man gif derpaa over til det næste Nr. paa Dagsordenen, 1ste Behandling af Forslag til Lov om Afgang for danske Skibsførere til at forhyre fremmede Søfolk. (Udkastet findes i Anhang A. Spalte 5.)

v. Docum: Det foreliggende Lovforslag gaaer ud paa at bøde paa en Mangel, som i de senere Aar har viist sig med Hensyn til Handelsflådens Besætning. Det har nemlig i denne Henseende viist sig, at der ikke er et tilstrækkeligt Antal Søfolk tilstede til med tilbørlig Hurtighed at kunne bemane Handelsflåden, og det er jo naturligt, at Handelsstanden har Krav paa, at der bliver bødet paa denne Mangel. Det maa imidlertid være interessant paa samme Tid at see, om virkelig Matrosantallet her i Danmark er gaaet saaledes tilbage, at der ikke skulde være et tilstrækkeligt Antal Matroser til at bemane Søfartiesflåden med. Det er blevet udtalt, at i Løbet af de senere Aar er Skibenes Mængde og Læstedrægtighed tiltaget saa betydeligt, at Matrosernes Antal nu ikke var tilstrækkeligt; men dette er aldeles ikke Tilfældet; thi naar man sammenligner Aaret 1847, det sidste Aar før Krigen, med Aaret 1852, saa vil man see, at Skibenes Antal og Læstedrægtighed er i dette Tidsrum tiltaget med omtrent 25 pCt., medens Matrosernes Antal i samme Tidsrum er steget med 40 pCt. Udstrækker man denne Sammenligning til nærværende Tid, saa finder man, at det samme Forhold har vedligeholdt sig. Naar jeg omtaler Matrosene, saa mener jeg naturligvis de besarne Folk, og af dem vil der altsaa være et langt mere end tilstrækkeligt Antal, navnlig med Hensyn til det Brug, som Søfartiesarten har for denne Klasse. Det er altsaa ikke heri, at